

Sygn. akt: VIII C 1784/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 19 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2013 roku we W.

sprawy z powództwa Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą we W.

przeciwko A. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 lipca 2013 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej A. P. kwoty 490 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwana zawarła z (...) S.A. (działającym wcześniej pod firmą (...) S.A.) z siedzibą we W. umowę o świadczenie usługi abonament telefoniczny (...), na podstawie której (...) S.A. zobowiązała się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwana zobowiązana była za tę usługę zapłacić zgodnie z zawartą umową, regulaminem oraz cennikiem stanowiącym załącznik do umowy. Wskazała, iż podpisując umowę pozwana oświadczyła, że otrzymała łącznie z egzemplarzem umowy stanowiące integralną jej część: regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny (...), cennik, regulamin promocji oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Przy zawieraniu umowy pozwanej przyznana została ulga związana z zawarciem umowy na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Jednakże pozwana, po upływie ustawowego 10 dniowego terminu złożyła oświadczenie o rezygnacji z umowy, które zostało potraktowane jako rozwiązanie umowy. Wskazała, iż zgodnie z § 8 ust. 2 regulaminu wykonywania usługi abonament telefoniczny (...) została naliczona jednorazowa opłata wyrównawcza, wyliczona jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Opłata ta została obliczona proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy oraz zsumowana z opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony w wysokości 490 zł, z terminem płatności 02.02.2013 r. Wskazała, iż w dniu 1 sierpnia 2012 r. zawarła z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej (...) S.A. z siedzibą we W. względem pozwanej.

W dniu 22 sierpnia 2013 r. tutejszy Sąd wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana skutecznie wniosła sprzeciw, zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu zaprzeczyła, jakoby zawarła z powódką wskazaną w pozwie umowę w formie pisemnej, zaś jej podpis został podrobiony. Podniosła, iż wprawdzie były dokonywane ustne ustalenia z przedstawicielem (...) S.A., jednakże pozwana działała wyłącznie pod wpływem błędu wywołanego przez przedstawiciela spółki (...), albowiem

proponując m.in. bezpłatne rozmowy na wszystkie połączenia komórkowe, przeprowadził on rozmowę telefoniczną w taki sposób, że pozwana pozostawała w przekonaniu, iż rozmawia z przedstawicielem dotychczasowego operatora (...) S.A. Podniosła również, iż działania spółki spełniają przesłanki nieuczciwych praktyk rynkowych. Wskazała też, że w umowie nie określono wysokości przyznanej ulgi, nadto że nie doszło do aktywacji usługi u abonenta i do rozpoczęcia świadczenia usługi.

Pozwana podniosła też, że umowa rzekomo zawarta w dniu 7 września 2012 r., rzekomy dług powstał w listopadzie 2012 r., zaś załączona do pozwu umowa cesji nosi datę 1 sierpnia 2012 r., co wskazuje na brak legitymacji czynnej powódki.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podniosła, że załączona do pozwu umowa cesji ma charakter umowy ramowej, umożliwiała ona nabycie przez stronę powodową wierzytelności wynikającej z umowy łączącej (...) S.A. i pozwaną, zaś takie nabycie wynika z faktu, iż załącznik do umowy obejmuje wierzytelność dochodzoną pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 1 sierpnia 2012 r. strona powodowa zawarła z (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności. (...) S.A. oświadczył, że przysługują mu wierzytelności w wysokości oraz wobec dłużników wskazanych w załączniku nr 1 do umowy, nie spłacone do dnia podpisania umowy, wszystkie wierzytelności zostały stwierdzone pismem, na dowód czego cedent przedłożył do wglądu cesjonariuszowi odpowiednie dokumenty. Wierzytelności były „bezsporne, wymagalne i nieprzedawnione”.

Dowód:

- Umowa przelewu wierzytelności k. 10-11;

Sąd zważył co następuje

Powództwo podlegało oddaleniu.

Podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej zasługiwał na uwzględnienie.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, iż przysługuje jej legitymacja czynna do występowania w niniejszym procesie. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a w myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, a więc to na stronie powodowej spoczywał obowiązek przedłożenia dowodów, które wskazywałyby na przejście na jej rzecz prawa do wierzytelności w stosunku do pozwanej. W ocenie Sądu strona powodowa nie wywiązała się z tego obowiązku. Przedłożono bowiem jedynie umowę przelewu, w której powołano się jedynie na wierzytelność określoną w Załączniku nr 1, którego jednak strona powodowa nie załączyła. Co prawda dołączyła listę imion i nazwisk, wśród których znajduje się także imię i nazwisko pozwanej, jednakże z dokumentu tego w żaden sposób nie wynika, iż stanowi on załącznik do umowy przelewu wierzytelności. Ponadto nawet gdyby uznać, iż stanowi on załącznik do przedłożonej umowy, to nie sposób wywnioskować z niego aby umową przelewu została objęta wierzytelność objęta żądaniem pozwu. Przy imieniu i nazwisku pozwanej przytoczony bowiem został numer (...). Numer ten nie stanowi ani numeru umowy zawartej przez pozwaną, ani numeru noty obciążeniowej. Na podstawie złożonych przez stronę powodową dokumentów nie sposób, więc ustalić jakie wierzytelności były objęte umową. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, iż umowa przelewu zawarta została w dniu 1 sierpnia 2012 r., a do nawiązania stosunku prawnego pomiędzy pozwaną, a (...) S.A. miało dojść w dniu 7 września 2012 r. Zatem nie jest możliwym aby wierzytelność wobec pozwanej była objęta przedłożoną umową przelewu, gdyż z jej treści wynika, iż dotyczy wierzytelności wymagalnych, w żaden zaś sposób nie wynika z niej, iż dotyczy wierzytelności przyszyłych.

Nawet gdyby jednak uznać, iż strona powodowa należycie wykazała istnienie po jej stronie legitymacji czynnej, to powództwo ulegało oddaleniu również z przyczyn merytorycznych. Wskazać bowiem należy, iż Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał prawomocnym wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2012

r. (sygn. akt XVII AmC 323/12) w analogicznej sprawie za niedozwolone postanowienie umowne o treści: „Jeżeli umowa została zawarta na czas określony w razie rozwiązania umowy z winy Abonenta określonej w Ustępie 5 poniżej lub rezygnacji przez Abonenta z Usługi (...) przed wygaśnięciem Umowy, (...) Sp. z o. o. uprawniona będzie do rozwiązania Umowy i obciążenia Abonenta jednorazową Opłatą Wyrównawczą. Opłata Wyrównawcza jest wyliczana, jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu”. Na taką zaś treść postanowienia umownego, uprawniającą do żądania kwoty objętej pozwem, powoływała się strona powodowa. Zgodnie zaś z art. 385¹ § 1 k.c. niedozwolone postanowienia umowne nie wiążą konsumenta. Strony są w tym przypadku związane umową w pozostałym zakresie (§2).

Mając powyższe na względzie należało orzec, jak w sentencji.